

Nõo kool 300

«Igal sügisel juba 300 aastat järjest tuleb Nõo kooli uksest sisse väike inimene,» ütles Nõo Keskkooli direktor Enn Liba kooli 300. aastapäeva aktusel. Suureks kasvanud väikesed inimesed olid tulnud oma kooli tema tähtpäeval austama, kohtuma vanade õpetajate ja klassikaaslastega. Nõo kooli on lõpetanud 30 keskkoolilendu, keskkoolivilistlasi on 1962, aastapäevale registreerus 1009 vilistlast, kokku oli pidulisi 1400.

300-aastane ajalugu ning eilsete ja tänaste õppurite tublidus on kujundanud Nõo kooli vaimu, iseteadva ja õpihimulise. Tagasihoidlikkuses pole minu mäletamist mööda Nõo kooli kunagi süüdistada saanud. Ikka on esiritta trügitud ja südames kreissae tõmbamist tuntud (Kalju Aigro sõnad), kui teised koolid paremini esinevad. Ka nüüd rõhutas Enn Liba: Nõo tüüpi kool on õpimiskallakuga kool.

Kui iseteadlik uhkus oleks tühipaljas mätta otsas lajutamine, võiks seda ju pahaks panna, aga Nõo kooli maine on vaieldamatu. Seda kinnitab ka Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees Arnold Rüütel koolile Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirja üle andes: «Nõo keskkool on vabariikliku tähtsuse ja üleliidulise kuulsusega kool.» Rahoosi haridusosakonna juhataja Tiit Viileberg lisas, et neljapäeval kooli külastanud üleliidulised kontrollid öelnud NSV Liidus olevat kolm väga arvestatavat kooli: Moskvas, Novosibirskis ja Nõos. Nii kaaluka tunnustuse puhul ei tundu enam sugugi naljakas kooli aadress üleliidulises ajakirjas «Kvant»: gorod Nõo, Estonskaja SSR.

Igaüks, kes koolielust vähegi aru saab, teab: häid õpilasi ei saa olla väga heade õpetajate-ta. Nõo õpetajate tööd tunnustati aktusel arvukate aukirjadega, Harri Keerutajale anti üleliiduline haridustöö eesrindlase rinnamärk.

Hällilast on kombeks õnnitleda ja kingiga meele pidada. Oli Nõoski palju sõnavõtte, meenutusi, sooje sõnu ja sõjakaid lubadusi (püüame ikka nii teha, et teil hinges kreissae tõmbaks), oli vaimukaid kinke ja sõbralikke nükkeid.

Koolielu pole midagi ilma krutskite ja vigurjututa, sellest on Nõos ammu aru saanud. Nõo sovhoosi direktor Kalju Kruus leidis vanakest Nõo kooli 37-aastase majandi nimel tervitades seegi kord põhjust turritada: «Igal sügisel räägime lastele, kui hea on Nõo sovhoosis, igal aastal toetame kooli nõu ja jõu ja rahaga, kanname hoolt, et teie maja seinad oleksid just seda värvi nagu nad on. Aga teie ei taha meid märgata ja meile töölisi anda...» See on see Nõo tüüpi kooli eripära: kõrgemale ja kaugemale. Ei aita siin ka Enn Liba lahke lubadus: «Tulge ja võtke ise!»

Tõravere observatooriumiga on Nõo koolil alati soojad ja mitmeplaanilised suhted olnud.

Nõo kooli kaks direktorit, Kalju Aigro ja Enn Liba. Valitsusohje üle andes olevat Aigro manitsenud: «Ole sa Tõravere meestega ettevaatlik. Nad tunnevad õppeprogramme paremini kui õpetajad.» Nüüd ütleb Enn Liba selle tõhusa tarkuse olevat.

Teise keskkoolilennu vilistlane Madis Ainso toob saali kooli lipu.

Kaljo Raua fotod

Esiteks tehakse koostööd, teiseks koolitatakse Nõos tõravere laste lapsi. Observatooriumi mehed tulid kooli juubelile ajaliku soovitusel: teine kirjaoskus, mis nõokatel juba käes, ei üllata varsti enam ke-

dagi. On aeg asuda kolmandat omandama. Selleks töid nad koolile teleskoobi, esimese, mis seatakse üles nõkku (tavalliselt on nad ikka mägedel). Lapsevanemad töid omalt poolt juubelikriinustuste lappimi-

seks suure tööriistakasti. Eile hommikul kinnitas Enn Liba: «Ei läinud tarvis, vilistlased oskasid kooli hoida.»

Oma kooli ju!

ASTA NIINEMETS